

Какъ може човѣкъ да разреши това противоречие? — Докато не се откаже отъ себе си, докато не възлюби Господа съ всичката си душа и сила, съ всичкия си умъ, съ всичкото си сърдце, човѣкъ не може да разреши това противоречие. Щомъ възлюби Господа, той ще възлюби ближния си като себе си. Разреши ли това противоречие въ живота си, човѣкъ е придобилъ благата, къмъ които се стреми. Какво по-голѣмо благо можете да искате отъ това, всѣки день да виждате слънцето, да срѣщате хора, да си размѣняте по нѣколко сладки думи и мили погледи? Всѣки день носи въ себе си велики блага за човѣшката душа. Човѣкъ трѣбва да бжде буденъ, да ги използва правилно. Въ човѣка сж вложени всички възможности и условия да прояви своята доброта. Доброто е капиталъ, вложенъ въ човѣка отначало още, и той трѣбва само да го разработва, да го пуца въ обръщение. Затова се казва, че отъ човѣка зависи да бжде добъръ.

Следователно, отъ човѣка зависи да бжде добъръ, да възприема Божията Любовь. Богъ е Учителъ, а ние сме ученици. Той всѣки день иде да ни предаде истината. Ако не възприемаме истината, ние не сме Негови ученици. Мнозина казватъ, че Богъ, като Учителъ, живѣе въ хората, и тѣ не се нуждаятъ отъ външни учители. — Дали Богъ живѣе въ хората, се познава по свѣтлината, която тѣ иматъ. Когато вътрешниятъ Учителъ